

Μιχάλης Ρίζος - Κώστας Τουλγαρίδης

Μέλη της απερχόμενης ΕΕ της ΑΔΕΔΥ

Για άλλη μια φορά το **ΠΑΜΕ** και ο χώρος του **ΚΚΕ** αναλώνονται σε ανεπίτρεπτους χαρακτηρισμούς και συκοφαντίες σε βάρος των **Παρεμβάσεων** λόγω του άγχους τους για ψήφους και έδρες. Αυτή τη φορά ανησυχούν για την «έδρα» στην ΕΕ της ΑΔΕΔΥ και αποκαλούν «συνδικαλιστική αλητεία» αν εκλεγμένοι Γενικοί σύμβουλοι επιλέξουν κάτι που δεν βολεύει τα σχέδια τους! (βλέπε ανακοίνωση [εδώ](#), Ριζοσπάστης 14/12). Τόση δημοκρατία.

Η ανακοίνωση αυτή συμπίπτει χρονικά με την πρωτοφανή, προκλητική και εξευτελιστική στοίχιση του ΚΚΕ στην επιλογή της κυβέρνησης της ΝΔ να δώσει **εφάπαξ επίδομα 600 ευρώ στις δυνάμεις καταστολής**, μαζί με **ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ και ακροδεξιά Ελληνική Λύση**. Ως επιβράβευση του κατασταλτικού (ακόμα και δολοφονικού) τους έργου απέναντι στον εχθρό λαό που υποφέρει από τη φτώχεια και την ακρίβεια. Η υπερψήφιση αυτού του επιδόματος από το ΚΚΕ συνοδεύτηκε με τα απίθανα που ακούστηκαν για καλούς και κακούς αστυνομικούς, στο πλαίσιο προφανώς της πάλης για **«δημοκρατικό εκσυγχρονισμό» του αστικού κράτους**. Τι πολιτική και προγραμματική κατάντια!

Οι απαράδεκτες αυτές πρακτικές εξηγούνται από τη στιγμή που η κοινοβουλευτική αποχαύνωση, η ψηφοθηρία, στο όριο της «ζητιανιάς» ψήφου, έχει υποκαταστήσει για το ΚΚΕ τη συζήτηση για την ανάπτυξη αγώνων ανατροπής της αντιλαϊκής πολιτικής και αντικαπιταλιστικού πλαισίου πάλης. Όπου βρεθούν και όπου σταθούν τα στελέχη του ΚΚΕ και ο ΓΓ του Δ. Κουτσούμπας εκλιπαρούν για εκλογική συμπόρευση ακόμα και αν **«δεν συμφωνείτε με τις θέσεις μας»**, ενώ θεωρούν «αγωνιστική κλιμάκωση» τα κομματικοσυνδικαλιστικά, τυποποιημένα συλλαλητήρια αντί της απεργιακής συνέχειας και της όξυνσης της ταξικής πάλης για τον κλονισμό της κυβέρνησης και της πολιτικής της, καθώς και του συνολικού πλαισίου συναίνεσης και προεκλογικής αναμονής. Ακόμα και τις όποιες ενισχύσεις του σε σωματεία και ομοσπονδίες δεν τις αξιοποιεί για την ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος και τη συμβολή σε ταξική αγωνιστική ενότητα που θα σπάει τα όρια του κυβερνητικού - εργοδοτικού συνδικαλισμού (βλέπε κατάληξη συσπείρωσης για την ανατροπή του νόμου Χατζηδάκη) αλλά την «επενδύει» στα λεγόμενα «αναλογικά προεδρεία» αναδεικνύοντας σε ηγεσία των συνδικάτων τα στελέχη της ΝΔ, τους Παναγόπουλους, τη «συνδικαλιστική μαφία», όπως γράφουν πριν τις εκλογές στις καταγγελίες τους.

Να σημειώσουμε επίσης ότι ακόμα και σε περιπτώσεις όπου δεν έχουν να περιμένουν κάποιο αποτέλεσμα σαν παράταξη, οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ με την στάση τους δεν έχουν κανένα πρόβλημα να δίνουν έδρες σε **ΔΑΚΕ, ΠΑΣΚ και ΣΥΡΙΖΑ** (και από κοινού να ψηφίζουν αποφάσεις μαζί τους όταν πρόκειται να αποκλιμακωθούν και να κατακερματιστούν οι αγώνες), μόνο και μόνο για να μην ενισχυθούν οι Παρεμβάσεις και τα αγωνιστικά, ταξικά σχήματα. Αυτό έγινε πριν τρία χρόνια, και με πρωτοφανή μεθόδευση, στην εκλογή ΕΕ από το νεοκλεγέν Γενικό Συμβούλιο του **37ου συνέδριου της ΑΔΕΔΥ** (βλέπε σχετική ανακοίνωση: paremvaseisdimosiou.blogspot.com). Τέτοιο μένος σε ό,τι κινείται στα αριστερά τους.

Οι **Παρεμβάσεις**, στις συνεργασίες και τις συμμαχίες τους, βάζουν πάντα ως αποκλειστικό κριτήριο την **ταξική ανασυγκρότηση και ανάπτυξη του εργατικού κινήματος** και της αγωνιστικής δυναμικής. Στη βάση αρχών και διακηρυκτικών πλαισίων, δημόσια ανακοινωμένων, με βάση τα οποία λογοδοτούν

στους εργαζόμενους και τα πρωτοβάθμια σωματεία. Δεν έχουν τις πρακτικές του ΠΑΜΕ για «μεταγραφές στελεχών» σε ατομική βάση και με παρασκηνακές συμφωνίες για καρέκλες.

Ρίζος Μιχάλης

Τουλγαρίδης Κώστας

Μέλη της απερχόμενης ΕΕ της ΑΔΕΔΥ